

Balassagyarmati Törvényszék

27.P.20.258/2021/7.szám

A Balassagyarmati Törvényszék a Kummer Ügyvédi Iroda dr. Kummer Ákos (8000 Székesfehérvár, Várkör út 52. II/5.) ügyvéd által képviselt Felperes1 (Cím1) I. rendű és Felperes2 (Cím3) II. rendű felperesnek – dr. Kovács Lóránd Ügyvédi Iroda dr. Kovács Lóránd (1036 Budapest, Kolosi tér 1/B. 3. emelet 4.) ügyvéd által képviselt Alperes1 (Cím2) alperes ellen személyhez fűződő jogok megsértésének megállapítása, és sérelemdíj megfizetése iránt indított perében meghozta a következő

ítéletet:

A törvényszék megállapítja, hogy az alperes az általa üzemeltetett www.internetes portálon 2018. április 6-án „Írás” címmel megjelentetett cikkben valótlanul híresztelte, hogy a felperesek százmilliós értékű ingatlanokban laknak, azonban azokat a szüleik, rokonaik nevére írták, hogy ne kelljen azokat a vagyonyilatkozataikban feltüntetniük, ezzel megsértette a felperesek jó hírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felpereseknek fejenként 400.000.- (négy százezer) Ft sérelemdíjat, továbbá a felpereseknek együttesen 76.200.- (hetvenhatezer-kettő száz) Ft perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 72.000.- Ft (hetvenkettő ezer) Ft le nem rótt eljárási illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezéssel lehet élni, melyet előterjesztése esetén a Balassagyarmati Törvényszéken kell elektronikus úton benyújtani a Fővárosi Ítéltáblához címzetten.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltnak tartja vagy a tárgyaláson fogatosítható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésben kell előterjesztenie.

A Fővárosi Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselőt kötelező.

Indokolás

- [1] A felperesek közéleti szereplők, politikusok. Az alperes által üzemeltetett www.internetesportal.hu 2018. április 6-án „Írás” címmel jelent meg cikk, mely tartalmi átvétele a www.internetes1-n.hu 2018. április 5. napján megjelent cikk 1. rész” címmel megjelent írásnak.

A sérelmezett cikk szerint „...Közös ezekben a minimum 100 milliót érő ingatlanokban, hogy gondosan kifejejtették, eltüntették őket a parlamenti vagyonyilatkozatokból, strómanok, távolabbi rokonok, netán idős szülők nevére írták a méregdrága házakat. Ettől persze még ezekben a villákban élnek a párt-vezérkar emberei, ez az állandó lakóhelyük.”

Az I. rendű felperes vonatkozásában a cikk állítja, hogy „... felperes1-I például közterület2 a XI. kerület gyönyörű villanegyedében „húzza meg magát” egy hatalmas luxusingatlanban...felperes1-III is kitrúkközte, hogy a vagyonbevallásban még véletlenül se bukkanjon fel az akár 200 milliót is megérő „házacska”.

A II. rendű felperesre vonatkozóan a cikk azt írja, hogy „...Az ő vagyonbevallása tényleg olyan, mint a templom egeréé, nincs benne egyetlen egy árva ingatlan sem. Azt, hogy ő is minden áldott este egy közterület1 luxusszállóban hajítja álomra a fejét, szintén nem kell tudnia a egyéb érdekelt1 által mosléknak és papucsállatkának becézett hétköznapi halandóknak... egyéb érdekelt2 nem aprózza el, a közterület1 hegyvidék legdrágább utcájában, a közterület kellős közepén birtokol egy akkora házat, hogy abban 100 millióért legfeljebb egy fürdőszobát kapni.”

- [2] A felperesek keresetükben annak megállapítását kérték, hogy az alperes megsértette a jó hírnév védelméhez fűződő személyiségi jogukat azzal, hogy az általa üzemeltetett www.internetesportal.hu 2018. április 6-án „Írás,, címmel megjelent cikkben valótlanul híresztelte róluk, hogy százmilliós értékű ingatlanokban laknak, azonban azokat a szüleik, rokonaik nevére írták, hogy ne kelljen azokat a vagyonyilatkozataikban feltüntetniük. A közölt tények híresztelésnek tekintendők, hiszen azok egy hírportálon megjelent cikk tartalmi átvételei, ez azonban nem érinti az alperes felelősségét. Kérték, hogy kötelezze a bíróság az alperest személyenként 400.000.-Ft sérelemdíj megfizetésére. Keresetüket a Ptk. 2:42. § (2) bekezdésére, 2:43. § d) pontjára, 2:45. § (2) bekezdésére, 2:51. § (1) bekezdés a) pontjára, és 2:52. § (1)-(3) bekezdésére alapították.

Hivatkoztak rá, hogy nem igaz, hogy akár nekik, akár a családjuk bármely tagjának 100 millió értékű ingatlana lenne, ahogy az sem, hogy ilyenekben laknak. Nem ez azonban az alperesi cikkekben a jó hírnevüket sértő, valótlan állítás, hanem az, hogy azokat nem a saját nevükre, hanem szüleik, rokonaik nevére írták, hogy azokról nem kelljen számot adniuk a vagyonyilatkozatukban, hogy azt eltitkolják a nyilvánosság elől. A valóság azonban az, hogy a cikkben leírt, tulajdonukban lévőnek feltüntetett ingatlanok az I. rendű felperes esetében 1987. nyara, a II. rendű felperes esetében 1992. ősze óta a szüleik tulajdonában vannak, azok tekintetében semmilyen tulajdonosváltás nem történt. Mindketten még gyermekként költöztek be azokba a szüleikkel, majd felnőttként onnan el is költöztek már.

Utaltak rá, hogy keresetük alapján a Fővárosi Ítéltábla a hírportál szerkesztőségét helyreigazítás közzétételére kötelezte, amely kötelezettségének a hírportál eleget is tett. Az alperes azonban, aki a cikket azonnal átvette, a helyreigazításról semmilyen formában nem tájékoztatta az olvasóit. Ezen körülmény kizárja, hogy az alperes felelősségét csökkentené az, hogy ő csupán másodközlő volt, hiszen a helyreigazítás kapcsán is ugyanilyen másodközlőnek kellett volna lennie.

Hivatkoztak rá, hogy az alperesi közlések nem véleménynyilvánítások, hanem bizonyítható tényállítások. Ezek az állítások amellyel, hogy semmi valóságalapjuk nincsen, nyilvánvalóan súlyosan sértőek is rájuk nézve. A felperesek ugyanis közéleti szereplők, politikusok, akikkel szemben teljes joggal várja el mindenki, hogy a hivatásukból eredő kötelezettségeiket pontosan teljesítsék. Az e körben tett valótlan állítás a hitelességüket kérdőjelezi meg. Azzal

az állítással pedig, hogy olyan ingatlanok eltitkolása érdekében tettek konkrét lépéseket, amelyek értéke 100 milliós nagyságrendű, kiemelkedően súlyossá tette a jogsértést. Ilyet leírni egy közéleti szereplőről alapjaiban képes rombolni a belé vetett közbizalmat. A cikk címe felett továbbá a „korrupció” szó olvasható, amellyel az alperes szemernyi kétséget sem hagyott afelől, hogyan kell rájuk nézve értelmezni az írtakat. Ezzel megsértette a jó hírnevüket. Utaltak rá, hogy a tűrési kötelezettség még közszereplők esetében sem terjed ki a hamis tényközlésekre. Külön bizonyítás nélkül, köztudomású tényként kérték elfogadni azt, hogy a sérelmezett alperesi közlésre tekintettel a megítélésük hátrányosan változott meg a közvélemény előtt. Hivatkoztak rá, hogy a jogsértés tárgyi súlya kiemelkedő, az alperes nyilvánvalóan, kifejezetten a lejáratusuk szándékával, célzatosan őket a közvélemény előtt lejárátandó tette közzé a valótlan állításokat, tudva, hogy azok nagy nyilvánosságot fognak kapni.

- [3] Az alperes ellenkérelmében úgy nyilatkozott, hogy azt nem állítja, hogy a sérelmezett közlések valóságosak lennének, azonban azok sértő jellegét vitatta. Hivatkozott rá, hogy a sérelmezett cikkek a internetes1 weboldalon megjelent cikkek átvételei, vagyis a portál a sérelmezett közlések másodközlője volt, ami a hírportál felrőhatóságát csökkenti. Emellett a felperesek közéleti szereplők, tűrési kötelezettségük fokozottabb. Ezek alapján a sérelemdíj iránti igény eltűzött. Álláspontja szerint a köztudomású doktrina alapján fejenként 200.000-200.000.-Ft sérelemdíj áll összhangban a felperesek közszereplői státusból eredő, fokozottabb tűrési kötelezettségével, a másodközlő alperes mérsékeltabb felrőhatóságával, valamint a sérelmezett közlések köztudomás alapján megítélhető sértő jellegével.
- [4] A törvényszék a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy a felperesek keresete az alábbiak szerint megalapozott.
- [5] A felperesek a keresetüket a jó hírnévhez való joguk megsértésére alapították. A polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:45. § (2) bekezdése szerint a jó hírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tűntet fel.
- [6] Azt az alperes sem vitatta, hogy a felperesek által sérelmezett tényállítások valótlanok, kizárólag azt vitatta, hogy az sértő lenne a felperesekre.
- [7] Bár a felperesek közszereplők, a közszereplők sem kötelesek a nyilvánvalóan valótlan és sértő tényállítások tűrésére. A 7/2014. (III.7.) AB határozat alapján a bizonyíthatóan hamis tények nem állnak alkotmányos védelem alatt.
- [8] Az alperes ellenkérelmében nem vitatta a felperesek azon állítását, hogy az alperes kifejezetten a lejáratusuk szándékával tette közzé a valótlan állításokat. Azt sem vitatta, hogy miután a hírportál szerkesztőségét ugyanezen cikkel kapcsolatban helyreigazításra kötelezték, ő semmilyen lépést nem tett annak érdekében, hogy az általa a hírportál-tól tartalmilag teljes egészében átvett és valótlan tényeket tartalmazó cikket helyesbítse. Ebből következően nem csökkent a felrőhatóságának mértékét az, hogy ő a hivatkozott cikk kapcsán másodközlő volt.
- A kifejezetten a felperesek lejáratusának szándékával közzétett valótlan állítások súlyosan sértőek a felperesekre nézve, figyelembe véve azt is, hogy közéleti szereplőről van szó. A sérelmezett cikkben tett valótlan állítások megkérdőjelezzik a politikusok hitelességét, amely közlés egyértelműen sértő, az képes lerombolni a közéleti szereplők, politikusok belé vetett közbizalmat. Ezek a valótlan tényállítások alkalmasak voltak arra, hogy a felperesek megítélését jelentősen negatív irányba befolyásolják, melyet köztudomású tényként vett figyelembe a bíróság.
- [9] Ezek alapján a törvényszék a 2:51. § (1) bekezdés a) pontja szerint a jogsértés megtörténtét megállapította.

- [10] A törvényszék a sérelemdíj mértékének meghatározása körében értékelte, hogy az alperes célzatosan, lejáratás szándékával jelentette meg a cikket, így a jogsértés jelentős volt, továbbá az nagy olvasottságot ért el. Az alperes nem tanúsított körültekintő magatartást a cikk közlésekor, nem járt utána az abban állított tényeknek. A hírportál helyreigazító cikkének megjelenését követően sem járt el megfelelően, másodközlőként nem tette közzé a helyreigazító cikk tartalmát, annak ellenére, hogy nyilvánvalóan értesülnie kellett arról a körülményről, hogy a hírportál-tól átvett cikk körében jogerős bírósági ítélet kötelezte az elsőközlőt a sajtóhelyreigazításra.
- [11] Mindezek alapján a törvényszék azt állapította meg, hogy a felperesek által kért sérelemdíj arányban áll a jogsértés súlyával, az alperesek felróhatóságával, így a Ptk. 2:52. § alapján a rendelkező részben írt sérelemdíj megfizetésére kötelezte az alperest.
- [12] Tekintettel arra, hogy az alperes pervesztes lett, a törvényszék a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 81. § (1) bekezdése, valamint 83. § (1) bekezdése alapján az alperest kötelezte a felperesek perköltségének megfizetésére, melyet a 32/2003. (VIII.23.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés alapján állapított meg.
- [13] A tárgyi illetékfeljegyzési jogra tekintettel le nem rótt 72.000.-Ft eljárási illetéket a Pp. 101. § (1) bekezdés és 102. § (1) bekezdése alapján a pervesztes alperes köteles megfizetni az államnak külön felhívásra.
- [14] Az ítélet elleni fellebbezés lehetősége a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontján alapul.

Balassagyarmat, 2021. november 18.

dr. Barsi Ildikó s.k.

bíró